

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/3/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8325200570
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8325200570.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobcov: 1/ Q. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXXX/X, S., 2/ M. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, S., 3/ V.. K. K., rod. B., nar.XX.XX.XXXX, bytom X. XX, XXXX D., B., adresa na doručovanie Q. XX, S., 4/ V. V., rod. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. S. XX, S., všetci žalobcovia zastúpení JUDr. Vladimírom Cahajlom, advokátom, so sídlom Dlhý rad 16, Bardejov, IČO : 42 030 048, proti žalovanej: KOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, Bratislava, IČO : 00 585 441, o zaplatenie nemajetkovej ujmy a trov právneho zastúpenia, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 6C/17/2025-72 zo dňa 11.09.2025, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok vo výrokoch I. a III.
- II. Žalobca 1/ má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodoval o nárokoch žalobcov na zaplatenie nemajetkovej ujmy a trov právneho zastúpenia, pričom vo veci rozhodol takto:

„I. Žalovaná je povinná uhradiť p. M. B., nar. XX. X. XXXX, bytom Q. XX, S. sumu 30.000,- eur na účet B XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, p. V. K. K., rod. B., nar. XX. X. XXXX, bytom Q. XX, S. sumu 30.000,- eur na účet č. B XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, p. V. V., rod. B., nar. XX. X.. XXXX, bytom F. S. XX, S. sumu 30.000,- eur na účet B XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a Q.. M. E., advokátovi so sídlom v A., F. T. XX sumu 17.548,40 eur na účet B XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobu žalobkyň v 2., 3. a 4. rade proti žalovanej zamietá.

III. Priznáva žalobcovi v 1. rade vo vzťahu k žalovanej právo na náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník.

IV. Žalovanej vo vzťahu k žalobkyniam v 2., 3. a 4. rade právo na náhradu trov konania nepriznáva.“

2. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že na základe rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1 Co 66/2019 zo dňa 17.02.2020 v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie, a to rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 15C 27/2011 zo dňa 25.02.2014 bol žalobca 1/ ako vodič motorového vozidla zaviazaný zaplatiť každej zo žalobkyň po 30.000 eur a zároveň bol povinný im nahradiť trovy právneho zastúpenia vo výške 17.548,40 eur k rukám ich právneho zástupcu. V čase škodovej udalosti mal Q. A. uzatvorenú zmluvu o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovanej. Tejtó bola zaslaná výzva na náhradu nemajetkovej ujmy dňa 07.04.2020, ktorá však doposiaľ svoju povinnosť uhradiť za vodiča jeho povinnosť nespĺnila.

3. V pôvodnom konaní žalobkyne v 2/ až 4/ rade žiadali o zaplatenie nemajetkovej ujmy od žalobcu 1/ a zároveň žalovanej, pričom voči žalovanej bola žaloba zamietnutá z dôvodu premlčania nároku.

4. Súd prvej inštancie následne vec správne posúdil v zmysle § 1 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ako aj § 4, § 11, § 15 citovaného zákona.

5. Súd prvej inštancie mal skutkový stav nesporne preukázaný z listinných dôkazov a zaoberal sa námietkou žalovanej týkajúcou sa prekážky rozhodnutej veci. Dospel k záveru, že táto námietka žalovanej nie je dôvodná, nakoľko by o takýto postup išlo len v prípade, ak by sa žalobkyne v 2/ až 4/ rade nároku na náhradu nemajetkovej ujmy domáhali podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. V danom prípade nejde o totožný uplatnený nárok, nakoľko v pôvodnom konaní si žalobkyne v 2/ až 4/ rade uplatňovali priamy nárok poškodených na náhradu škody voči poisťovateľovi, pričom súčasná žaloba, ktorá vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení je uplatnená z dôvodu, že poistený žiada, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému preukázané nároky na náhradu škody. Poukázal na to, že vo všeobecnosti sa poškodený môže domáhať nároku na náhradu škody buď voči vodičovi alebo voči prevádzkovateľovi, alebo poisťovateľovi. V predošlom konaní bol vodič zaviazaný na náhradu škody a priamy nárok poškodených voči poisťovateľovi bol zamietnutý. V danom prípade však tento nárok uplatňuje poistený vodič motorového vozidla, ktorým bola spôsobená škoda voči svojmu poisťovateľovi. Následne súd poukázal, že žalobkyne v 2/ až 4/ rade nemajú na uplatnenie daného nároku aktívnu vecnú legitímáciu, a preto ich žaloba bola zamietnutá. Predmetom predošlého konania nebol vzťah poisteného a poisťovateľa, pričom žalovaná nepoprela, že tento poistný vzťah v čase dopravnej nehody trval. Z poistenia zodpovednosti má poisťovateľ povinnosť nahradiť za poisteného nárok poškodeného na náhradu škody, ako aj vynaložené náklady spojené s účelným uplatňovaním týchto nárokov. Z týchto dôvodov súd dospel k záveru, že žalobca 1/ má aktívnu vecnú legitímáciu podľa ust. § 4 ods. 2 zákona o PZP, aby za neho poisťovateľ nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody. Nakoľko boli splnené základné predpoklady pre vyhovie takejto žaloby, súd vyhovel žalobe vo vzťahu k žalobcovi 1/ voči žalovanej, pričom žalobkyne v 2/ až 4/ rade takúto aktívnu vecnú legitímáciu na uplatnenie daného nároku nemajú. Výška nároku nebola sporná, nakoľko vyplývala z príslušných rozhodnutí súdov.

6. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle zásady úspechu.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané odvolanie zo strany žalovanej, a to proti výrokom I. a III. s poukazom na dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Žalovaná namietla, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vznesenú námietku prekážky rozhodnutej veci, pričom poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co 60/2014, ktorým bola žaloba voči nej zamietnutá, pričom o dovolaní rozhodoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky. Následne konanie pokračovalo len proti vodičovi, ktorý bol zaviazaný na náhradu nemajetkovej ujmy v prospech žalobkyne v 2/ až 4/ rade. Či u žalobcu 1/ alebo u žalobkyne v 2/ až 4/ rade sa nárok opiera o totožný skutkový stav, ktorý už bol riešený v citovanom súdnom konaní. S poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych inštancií však súd prvej inštancie posúdil túto námietku odlišne a so závermi týchto rozhodnutí sa nevysporiadal. Týmto svojím rozhodnutím súd prvej inštancie porušil princíp právnej istoty.

8. Zákon o PZP v ust. § 15 zakotvuje všeobecný priamy nárok poškodeného na náhradu škody voči poisťovateľovi, a teda zakladá možnosť žalovať priamo poisťovňu, nielen škodcu, ide o dva samostatné nároky poškodeného proti dvom subjektom, ale voči každému z nich z iného právneho dôvodu. Nárok voči poisťovni je samostatným a nezávislým nárokom od nároku voči osobe škodcu. Žalobkyne v 2/ až 4/ rade si nárok na náhradu nemajetkovej ujmy už uplatnili v inom konaní a tento ich nárok voči žalovanej bol právoplatne zamietnutý, v predmetnom súdnom konaní išlo o samostatné procesné spoločensvo. Aj Ústavný súd Slovenskej republiky ohľadom § 11 ods. 7 zákona o PZP podal výklad tohto ustanovenia a odlišuje prípad kedy poškodený žaluje priamo poisťovateľa od prípadu, kedy poškodený žaluje výlučne škodcu. Z týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol, resp. zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

9. Žalobcovia vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedli, že na základe zákona o PZP, ako aj rozhodnutí súdneho dvora, predmetné poistenie kryje nároky pozostalých po obetiach dopravných nehôd, ak si tieto nároky uplatňujú voči poisťovateľovi. Žalovaná sa účelovo bráni a napriek rozhodnutiu

súdu neplní svoju povinnosť, ktorá jej vyplýva zo zákona o poistení. Súd prvej inštancie správne rozhodol a je dôvodné toto rozhodnutie potvrdiť a priznať náhradu trov konania.

10. Ďalšie vyjadrenia sporových strán v odvolacom konaní predložené neboli.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke, najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

12. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu boli odvolaním napadnuté výroky I. a III. rozhodnutia súdu prvej inštancie.

13. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

14. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

15. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je konzistentné a jednoznačnými argumentmi podporil záver, ku ktorému dospel, pričom k celkovej presvedčivosti rozhodnutia súdu prvej inštancie možno uviesť, že premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, na základe ktorých k týmto dospel, sú pre nielen právnickú, ale aj laickú verejnosť prijateľné a racionálne; zároveň aj spravodlivé a presvedčivé. Právne závery sú v súlade s vykonanými skutkovými zisteniami a celkovo možno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie, pokiaľ sa týka rozsahu jeho odôvodnenia je v súlade s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ale aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

16. Základnou odvolacou námietkou vznesenou v odvolacom konaní bola otázka nesprávneho právneho posúdenia námietky prekážky rozhodnutej veci. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, ktorý vyslovil v bodoch 22 až 25 svojho odôvodnenia.

17. Súdna prax i odborné publikácie sa zhodujú v názore, že právoplatným rozsudkom súdu ukladajúcim povinnosť pre adresátov účinkov záväznosti tohto rozhodnutia označených v ust. § 230 CSP zakladá prekážka právoplatne rozhodnutej veci. Účinky tohto právoplatného rozhodnutia sa vzťahujú na strany sporu, v ktorom bolo vydané. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej (rei iudicatae) bráni opätovnému prejednaniu veci, o ktorej bolo právoplatne rozhodnuté. O rovnakú vec ide vtedy, ak v neskoršom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom bolo už v inom konaní právoplatne rozhodnuté a týka sa rovnakého predmetu konania a rovnakých osôb. Záväznosť a nezmeniteľnosť rozhodnutia spôsobuje tzv. prekážku právoplatne rozhodnutej veci (impedimentum rei iudicatae), čo znamená, že o tej istej veci, o ktorej sa už právoplatne rozhodlo, nemožno rozhodovať opäť. Ide o procesné vyjadrenie ústavnoprávnej zásady ne bis in idem, teda nikdy nie dvakrát o tej istej veci. Za tú istú vec v zmysle § 230 CSP možno považovať ten istý nárok, o ktorom sa už rozhodlo, teda ak sa opiera o ten istý právny dôvod na základe rovnakého totožného skutkového stavu.

18. Ako vyplýva z vyššie uvedených záverov odbornej literatúry o rovnakú vec ide vtedy, ak sa týka rovnakého predmetu konania a rovnakých osôb. V predmetnej veci nebola zachovaná totožnosť strán sporu, nakoľko v prejednávanej veci súd konal o návrhu žalobcu 1/. Tento v predchádzajúcom konaní o náhradu nemajetkovej ujmy bol v postavení žalovaného. Ide o odlišnú procesnú situáciu ako v predošlom spore. Pre prekážku rozhodnutej veci je podmienkou, aby sporové strany boli totožné a v rovnakej pozícii, teda buď na strane žalobcu alebo žalovaného. Pokiaľ je jedna zo strán na opačnej strane sporu, nič nebráni tomu, aby sa následne domáhal nárokov voči subjektu, ktorý s ním bol na rovnakej procesnej strane. Na tento prípad sa nevzťahuje prekážka res iudicata. Medzi žalovanou a žalobcom 1/ sa iné konanie nevedlo. V predošlom konaní stáli na rovnakej procesnej strane ako žalovaní v 1. a 2. rade. Rovnako tak nebola splnená podmienka rovnakého predmetu konania, ako to zdôraznil aj súd prvej inštancie, nakoľko v predošlom konaní bol predmetom posudzovania nárok na náhradu nemajetkovej ujmy a v prejednávanej veci je predmetom konania nárok poisteného, aby za neho poisťovateľ nahradil poškodeným uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody. Je teda zrejmé, že táto odvolacia námietka nie je dôvodná a túto súd prvej inštancie správne právne posúdil s poukazom na ust. § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z.

19. Nepochybne v zmysle zákona o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu sa poškodený môže domáhať svojich nárokov voči škodcovi, teda osobe, ktorá viedla motorové vozidlo, resp. voči prevádzkovateľovi motorového vozidla, ak táto osoba je odlišná od vodiča alebo od poisťovne, v ktorej je predmetné motorové vozidlo poistené v zmysle zákona o povinnom zmluvnom poistení. Je na vôli poškodeného, od ktorého z týchto subjektov sa bude domáhať svojich nárokov a či si ich uplatní voči všetkým spoločne, resp. si vyberie len niektorého z nich. Napriek tejto skutočnosti však to, že z rôznych dôvodov môže byť jeho nárok voči ktorémukoľvek z týchto subjektov zamietnutý napríklad v dôsledku oslabenia jeho práva pre premlčanie, však táto skutočnosť neznamená, že nemožno zo strany poisteného sa domáhať voči poisťovateľovi jeho práva, aby tento za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení tak, ako to výslovne uvádza ust. § 4 ods. 2 písm. a) citovaného zákona. Práve s poukazom na toto zákonné ustanovenie uplatnil svoj nárok poistený, teda žalobca 1/ a správne súd prvej inštancie vyhovel jeho návrhu s tým, že poisťovateľa zaviazal nahradiť predmetné nároky priamo poškodeným, ktorých špecifikoval vo výrokovej časti svojho rozsudku, a to v bode I. Z pripojeného rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 15C/27/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/66/2019 nepochybne vyplýva, že M. B., V. K. B. a V. V. majú nárok ako poškodené, aby žalobca 1/ im uhradil každej po 30.000 eur titulom nemajetkovej ujmy. Nakoľko žalobca 1/ je poisteným zo zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, vznikla táto povinnosť žalovanej.

20. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že nárok žalobcu 1/ na to, aby poisťovateľ, teda žalovaná za neho nahradila poškodeným preukázané a uplatnené nároky je nárokom priamo vyplývajúcim z § 4 ods. 2 písm. a) zákona o povinnom zmluvnom poistení a v tejto súvislosti je obrana žalovanej, v zmysle ktorej bol priamy nárok poškodených voči poisťovateľovi zamietnutý, irelevantná. Skutočnosť či takéto rozhodnutie bolo vydané alebo by sa poškodený ani nedomáhali priamo od poisťovateľa náhrady škody vo vzťahu k prejednávanému nároku poisteného, nie je relevantná.

21. Rovnaká konštrukcia platí aj vo vzťahu k nároku na náhradu trov konania, ktoré vznikli poškodeným a ktoré mali byť uhradené na účet ich právneho zástupcu v sume 17.548 eur. Súd prvej inštancie správne poukázal na to, že ide o náklady, ktoré boli spojené s uplatňovaním nárokov a boli účelné, a preto ich má hradiť poisťovateľ s tým, že ich výška vyplýva z uznesenia Okresného súdu Humenné sp. zn. 15C/27/2011 zo dňa 17.02.2020. Ide o nárok podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 381/2001 Z.z.

22. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil ako vecne správny odvolaním napadnutý výrok I., ako aj súvisiaci výrok III. týkajúci sa náhrady trov konania žalobcovi 1/.

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní plne úspešnému žalobcovi 1/ bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnej žalovanej v plnom rozsahu.

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 odsek 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 odsek 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).